

Arrest

nr. 342 998 van 17 maart 2026
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. HASOYAN
Sint-Corneliusstraat 28
3500 HASSELT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 13 maart 2026 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging (en de nietigverklaring) te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister voor Asiel en Migratie van 4 maart 2026 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 4 maart 2026.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat F. HASOYAN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, wordt op 18 juli 2025 aangetroffen in België. Hij is in het bezit van een Armeens paspoort en een geldige Franse verblijfstitel.

Op 18 juli 2025 wordt verzoeker onder aanhoudingsmandaat geplaatst.

Op 4 maart 2026 beveelt de procureur des konings verzoeker in vrijheid te stellen (e-administratief dossier, stuk nr. 20).

Op 4 maart 2026 neemt de gemachtigde van de minister voor Asiel en Migratie de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer:

Naam: M. (...)

Voornaam: A. (...)

Geboortedatum: (...) 1997

Geboorteplaats: M. (...)

Nationaliteit: Armenië

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Niettegenstaande betrokkene vrijstelbaar is en een borgsom heeft betaald, moet hij het grondgebied verlaten. Ten einde te voldoen aan het gerechtelijk dossier is het echter voor betrokkene mogelijk om, voorzien van de nodige identiteitsstukken, terug te keren naar België.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

2°

O de vreemdeling die houder is van een geldige, door één der Lidstaten afgegeven verblijfstitel, die langer in het Rijk verblijft dan de maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen voorzien in artikel 21, § 1, Uitvoeringsovereenkomst van Schengen of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd.

Betrokkene verblijft reeds sedert 18/07/2025 in het Rijk. (opsluitingsfiche)

Hij is in het bezit van zijn geldige Armeense paspoort eveneens als zijn geldige Franse verblijfstitel.

3° *wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden.*

Betrokkene werd onder aanhoudingsmandaat geplaatst op 19/07/2025 voor poging tot misdaad moord, deelname bendevoering – plegen van misdaden andere dan deze waarop doodstraf of dwangarbeid is gesteld en slagen en verwondingen – opzettelijke slagen. Feiten waarvoor hij later veroordeeld kan worden.

Op 18 juli 2025 omstreeks 01u28 kwam een melding van het ziekenhuis V.(...) (Sint-Niklaas) binnen bij de politiediensten : er werd zonet een man binnengebracht met een schotwonde, hij werd er binnengebracht door drie andere mannen die het ziekenhuis onmiddellijk verlieten (één en andere valt te zien op de bewakingscamera's van het ziekenhuis). Zij kwamen naar het ziekenhuis met een voertuig BMW met Franse nummerplaat. De afgezette man betrof een Armenier zonder gekend adres in België en vertoonde een schotwonde. Een bericht om uit te kijken naar het voertuig werd uitgezet naar de ploegen op het terrein.

Om 02u37 kwam een melding binnen dat een fietser drie personen had aangetroffen op de openbare weg (kruispunt Grote Heimelinckstraat – Entrepotstraat te Sint-Niklaas); de drie mannen werden in allerijl overgebracht naar het ziekenhuis.

Het betrof :

*- A., Albanees *15/10/1995, ingeschreven te Laken – had een hoofdwonde maar mocht na enige tijd het ziekenhuis verlaten*

*- F.E., Albanees, *30/09/1988, geen gekend adres in België – had een schotwonde – lag in coma in het V(...) ziekenhuis en ontwaakte na enkele uren uit coma maar bleek ernstig gekwetst*

*- H. E., Albanees, *20/12/1990, geen gekend adres in België – had schotwonde – lag in coma in het UZA-ziekenhuis, kwam uit coma, maar verloor opnieuw het bewustzijn en bleek ernstig gekwetst – uit zijn lichaam werden drie kogels verwijderd*

- L. A. (enige van de drie die in staat was een verklaring af te leggen) verklaarde dat hij samen met de twee anderen op vermaak uitstap was en komende van Antwerpen naar Brussel, had de gps hen (plots' richting Sint-Niklaas geleid. L. A. kreeg een klop met de kolf van een geweer, zijn vrienden (eerder vermeld) waren uitgestapt en plots had hij één 'tsjing' gehoord, waarvan hij vermoedde dat schot betrof. De 'Arabieren'

hadden hen afgeschoten, hun gsm's gestolen en waren nadien weggegaan. Zijn vrienden hadden geen wapen bij en hadden ook niet geschoten. Hij kon verder naar zijn zeggen geen verdere informatie geven. Om 02u22 werd voormelde BMW aangetroffen in Antwerpen op de parking van hotel C.(...), (...). Omstreeks 04u00 werden volgende personen die onder meer via onderzoek van de ANPR-camera's aan de BMW werden gelinkt gearresteerd, nadat drie van hen de vlucht hadden proberen te nemen: -

- K. G., 19/10/1995, geen gekend adres in België – Armenier
- P. G., *10/10/1997, geen gekend adres in België – Armenier
- M. A., *11/11/1997, geen gekend adres in België – Armenier
- V. V., *15/07/1990, geen gekend adres in België – Armenier
- H. M., *11/11/1994, geen gekend adres in België – Armenier
- M. A. (...) verklaarde onder meer :-----

Zijn vrienden voerden L. (de broer van een kompaan) naar het ziekenhuis. Hij was in het hotel. Hij wou gewoon zijn tijd met vrienden spenderen. Hij kwam op 15/07 naar België met vrienden met een zwarte BMW. Andere vrienden kwamen met een Kia en een Hyundai. Ze verbleven in een hotel in Antwerpen.

Het enige wat hij kan zeggen is dat er op een vriend is geschoten. Details kent hij niet.

Gisteravond 17/07 had hij een afspraak met zijn vrienden. Hij weet niet waar dit was. Het adres stond op de gsm van een vriend. Enkele minuten later kwamen nog vrienden met de auto BMW en was er al een vriend gewond. A. zag bloed toen hij de achterdeur opende. Er werd snel naar het ziekenhuis gereden. A. en zijn vriend gingen terug naar het hotel. Een kompaan zat aan het stuur van de BMW. Een andere kompaan zat achteraan naast de gewonde vriend. Ook H.M. zat in de wagen.

Nadien werd er gebeld door een van de kompanen om te vragen of het paspoort van de gewonde in het hotel lag omdat het ziekenhuis die nodig had om hem verder te helpen. De personen die de gewonde vriend vervoerden keerden terug naar het hotel. Niemand wist wat er juist met hem gebeurd was.

A. heeft geen weet van wapens.

Meldt dat hij niks te zien heeft met de feiten en niet weet wat er gebeurd is.

Op de plaats van het aantreffen van de gewonden werden geen hulzen teruggevonden, niettegenstaande er zeker geschoten werd. De plaats delict diende zich duidelijk elders te bevinden en de verklaringen staan haaks op de concrete onderzoekselementen. In de directe omgeving werd een transpalette aangetroffen waarop bloed en zand te zien was, zodat verder onderzoek werd gevoerd naar de daadwerkelijke plaats delict. Op buurtcamerabeelden valt te zien dat aan de nabij liggende loods aan Entrepotstraat plot heel veel wagens toekomen, verschillende mensen de loods binnendringen en na enige tijd uit de loods weggrennen.

Bij doorzoeking van de loods werd onder meer 5 hulzen, 1 patroon, 2 munitieprojectielen, ettelijke bloedsporen, bebloede handdoeken, bebloede lakens en koevoet werden gevonden – onder meer in een ruimte waar een tiental mensen schijnen te hebben verbleven – en deuren met veel geweld lijken geforceerd te zijn.

Uit de verwondingen van betrokkenen lijkt afgeleid te kunnen worden dat leden van beide 'clans' op mekaar hebben gevraagd.

De feiten waarvoor betrokkene in verdenking werd gesteld en waarvoor er ernstige aanwijzingen van schuld bestaan (zie het hierboven gesteld, de vaststellingen van de verbalisanten, camerabeelden en aangetroffen sporen) getuigen van een schijnbaar uiterst gevaarlijke geestesgesteldheid, een manifest gebrek aan respect voor de psychische en fysieke integriteit van de slachtoffers, evenals een totaal gebrek aan normbesef, waartegen de maatschappij dient te worden beschermd. Een dergelijke attitude schijnt daarenboven te wijzen op een blijkbaar gevaarlijke antisociale mentaliteit en een ontolereerbare impulsiviteit, waardoor de openbare veiligheid ernstig in het gedrang komt. Blijkbaar staat betrokkene ook niet in het minst stil bij de nefaste gevolgen van zijn schijnbaar crimineel handelen.

De pertinente gevaren van een dergelijke attitude kunnen thans slechts door de hechtenis worden ondervangen, temeer nu een gebeurlijke invrijheidstelling het voorhanden zijnde gevaar voor recidive uitsluit, daar betrokkene met een schijnbaar groot gemak handelde.

Een gebeurlijke invrijheidstelling is dan ook geenszins opportuun, nu dit het manifeste risico met zich meebrengt dat betrokkene zijn slachtoffer onder druk zou kunnen zetten en voorhanden bewijsmateriaal zou kunnen laten verdwijnen, waardoor het onderzoek ernstig zou worden geboycot.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Artikel 74/13

Betrokkene heeft het ontvangstbewijs met betrekking tot de hoorplicht getekend in de gevangenis van Nieuw Dendemonde op 04/03/2026. Eerder ontving hij reeds een vragenlijst op 24.07.2025. Betrokkene liet echter tot op heden na een vragenlijst in te vullen en aan de Administratie over te maken. Aldus liet betrokkene op eigen initiatief na de Administratie in kennis te stellen van de specifieke elementen die zijn dossier kenmerken toen hem de gelegenheid gegeven werd om nuttig voor zijn belangen op te komen en zijn standpunt op een daadwerkelijke en nuttige wijze kenbaar te maken.

Uit het administratief dossier van betrokkene kan men geen enkel element terugvinden waaruit blijkt dat betrokkene in België een gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM onderhoudt op het Belgisch grondgebied. Een schending van artikel 8 van het EVRM wordt niet waargenomen.

Het administratief dossier bevat geen elementen waaruit zou blijken dat de betrokkene bij terugkeer naar Frankrijk of naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen onderworpen te worden aan een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Een schending van artikel 3 EVRM wordt dan ook niet aangenomen.

Er zijn in het administratief dossier van betrokkene geen elementen of gegronde redenen aanwezig waaruit blijkt dat betrokkene niet in staat zou zijn om te reizen.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister voor Asiel en Migratie in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

□ Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene sinds 18/07/2025 in België verblijft en dat hij zijn verblijf niet op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

□ Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde.

Betrokkene werd onder aanhoudingsmandaat geplaatst op 19/07/2025 voor poging tot misdaad moord, deelname bendevoering – plegen van misdaden andere dan deze waarop doodstraf of dwangarbeid is gesteld en slagen en verwondingen – opzettelijke slagen. Feiten waarvoor hij later veroordeeld kan worden.

Op 18 juli 2025 omstreeks 01u28 kwam een melding van het ziekenhuis V.(...) (Sint-Niklaas) binnen bij de politiediensten : er werd zonet een man binnengebracht met een schotwonde, hij werd er binnengebracht door drie andere mannen die het ziekenhuis onmiddellijk verlieten (één en andere valt te zien op de bewakingscamera's van het ziekenhuis). Zij kwamen naar het ziekenhuis met een voertuig BMW met Franse nummerplaat. De afgezette man betrof een Armenier zonder gekend adres in België en vertoonde een schotwonde. Een bericht om uit te kijken naar het voertuig werd uitgezet naar de ploegen op het terrein.

Om 02u37 kwam een melding binnen dat een fietser drie personen had aangetroffen op de openbare weg (kruispunt Grote Heimelinckstraat – Entrepotstraat te Sint-Niklaas); de drie mannen werden in allerijl overgebracht naar het ziekenhuis.

Het betrof :-

- L. A., Albanees *15/10/1995, ingeschreven te Laken – had een hoofdwonde maar mocht na enige tijd het ziekenhuis verlaten

- F.E., Albanees, *30/09/1988, geen gekend adres in België – had een schotwonde – lag in coma in het V(...) ziekenhuis en ontwaakte na enkele uren uit coma maar bleek ernstig gekwetst

- H. E., Albanees, *20/12/1990, geen gekend adres in België – had schotwonde – lag in coma in het UZA-ziekenhuis, kwam uit coma, maar verloor opnieuw het bewustzijn en bleek ernstig gekwetst – uit zijn lichaam werdne drie kogels verwijderd

- L. A. (enige van de drie die in staat was een verklaring af te leggen) verklaarde dat hij samen met de twee anderen op vermaak uitstap was en komende van Antwerpen naar Brussel, had de gps hen (plots' richting Sint-Niklaas geleid. L. A. kreeg een klop met de kolf van een geweer, zijn vrienden (eerder vermeld) waren uitgestapt en plots had hij één 'tsjing' gehoord, waarvan hij vermoedde dat schot betrof. De 'Arabieren' hadden hen afgeschoten, hun gsm's gestolen en waren nadien weggegaan. Zijn vrienden hadden geen wapen bij en hadden ook niet geschoten. Hij kon verder naar zijn zeggen geen verdere informatie geven.

Om 02u22 werd voormelde BMW aangetroffen in Antwerpen op de parking van hotel C.(...), (...). Omstreeks 04u00 werden volgende personen die onder meer via onderzoek van de ANPR-camera's aan de BMW werden gelinkt gearresteerd, nadat drie van hen de vlucht hadden proberen te nemen: ----

- K. G., 19/10/1995, geen gekend adres in België – Armenier

- P. G., *10/10/1997, geen gekend adres in België – Armenier

- M. A. (...), *11/11/1997, geen gekend adres in België – Armenier

- V. V., *15/07/1990, geen gekend adres in België – Armenier

- H. M., *11/11/1994, geen gekend adres in België – Armenier

- M. A. (...) verklaarde onder meer :-----

Zijn vrienden voerden L. (de broer van een kompaan) naar het ziekenhuis. Hij was in het hotel. Hij wou gewoon zijn tijd met vrienden spenderen. Hij kwam op 15/07 naar België met vrienden met een zwarte BMW. Andere vrienden kwamen met een Kia en een Hyundai. Ze verbleven in een hotel in Antwerpen.

Het enige wat hij kan zeggen is dat er op een vriend is geschoten. Details kent hij niet.

Gisteravond 17/07 had hij een afspraak met zijn vrienden. Hij weet niet waar dit was. Het adres stond op de gsm van een vriend. Enkele minuten later kwamen nog vrienden met de auto BMW en was er al een vriend gewond. A. zag bloed toen hij de achterdeur opende. Er werd snel naar het ziekenhuis gereden. A. en zijn vriend gingen terug

naar het hotel. Een kompaan zat aan het stuur van de BMW. Een andere kompaan zat achteraan naast de gewonde vriend. Ook H.M. zat in de wagen.

Nadien werd er gebeld door een van de kompanen om te vragen of het paspoort van de gewonde in het hotel lag omdat het ziekenhuis die nodig had om hem verder te helpen. De personen die de gewonde vriend vervoerden keerden terug naar het hotel. Niemand wist wat er juist met hem gebeurd was.

A. heeft geen weet van wapens. Meldt dat hij niks te zien heeft met de feiten en niet weet wat er gebeurd is.

Op de plaats van het aantreffen van de gewonden werden geen hulzen teruggevonden, niettegenstaande er zeker geschoten werd. De plaats delict diende zich duidelijk elders te bevinden en de verklaringen staan haaks op de concrete onderzoekselementen. In de directe omgeving werd een transpalette aangetroffen waarop bloed en zand te zien was, zodat verder onderzoek werd gevoerd naar de daadwerkelijke plaats delict.

Op buurtcamerabeelden valt te zien dat aan de nabij liggende loods aan Entrepotstraat plot heel veel wagens toekomen, verschillende mensen de loods binnendringen en na enige tijd uit de loods weggrennen. Bij doorzoeking van de loods werd onder meer 5 hulzen, 1 patroon, 2 munitieprojectielen, ettelijke bloedsporen, bebloede handdoeken, bebloede lakens en koevoet werden gevonden – onder meer in een ruimte waar een tiental mensen schijnen te hebben verbleven – en deuren met veel geweld lijken geforceerd te zijn.

Uit de verwondingen van betrokkenen lijkt afgeleid te kunnen worden dat leden van beide 'clans' op mekaar hebben gevraagd.

De feiten waarvoor betrokkene in verdenking werd gesteld en waarvoor er ernstige aanwijzingen van schuld bestaan (zie het hierboven gesteld, de vaststellingen van de verbalisanten, camerabeelden en aangetroffen sporen) getuigen van een schijnbaar uiterst gevaarlijke geestesgesteldheid, een manifest gebrek aan respect voor de psychische en fysieke integriteit van de slachtoffers, evenals een totaal gebrek aan normbesef, waartegen de maatschappij dient te worden beschermd. Een dergelijke attitude schijnt daarenboven te wijzen op een blijkbaar gevaarlijke antisociale mentaliteit en een ontolereerbare impulsiviteit, waardoor de openbare veiligheid ernstig in het gedrang komt. Blijkbaar staat betrokkene ook niet in het minst stil bij de nefaste gevolgen van zijn schijnbaar crimineel handelen.

De pertinente gevaren van een dergelijke attitude kunnen thans slechts door de hechtenis worden ondervangen, temeer nu een gebeurlijke invrijheidstelling het voorhanden zijnde gevaar voor recidive uitsluit, daar betrokkene met een schijnbaar groot gemak handelde.

Een gebeurlijke invrijheidstelling is dan ook geenszins opportuun, nu dit het manifeste risico met zich meebrengt dat betrokkene zijn slachtoffer onder druk zou kunnen zetten en voorhanden bewijsmateriaal zou kunnen laten verdwijnen, waardoor het onderzoek ernstig zou worden geboycot.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen² om de volgende redenen:

Betrokkene wordt door zijn gedrag geacht de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden, zie motivatie artikel 7, alinea 1, 3° in het luik 'bevel om het grondgebied te verlaten'.

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken, zie motivatie artikel 74/14, 1° in het luik 'bevel om het grondgebied te verlaten'.

Artikel 3 EVRM

Het administratief dossier bevat geen elementen waaruit zou blijken dat de betrokkene bij terugkeer naar Frankrijk of naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen onderworpen te worden aan een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Er zijn in het administratief dossier van betrokkene geen elementen of gegronde redenen aanwezig waaruit blijkt dat betrokkene niet in staat zou zijn om te reizen. Een schending van artikel 3 EVRM wordt dan ook niet aangenomen.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid en van artikel 74/8 §1, vierde lid (aanhoudingsmandaat) van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn/haar terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene sinds 18/07/2025 in België verblijft en dat hij zijn verblijf niet op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Overeenkomstig artikel 74/28 van de wet van 15 december 1980 kan een vasthoudingsmaatregel alleen genomen worden wanneer wordt geoordeeld dat geen andere afdoende maar minder dwingende maatregel doeltreffend kan worden toegepast.

In casu wordt een minder dwingende maatregel verondersteld ondoeltreffend te zijn omdat:

3° Betrokkene vormt een bedreiging voor de openbare orde.

Betrokkene werd onder aanhoudingsmandaat geplaatst op 19/07/2025 voor poging tot misdaad moord, deelname bendevoering – plegen van misdaden andere dan deze waarop doodstraf of dwangarbeid is gesteld en slagen en verwondingen – opzettelijke slagen. Feiten waarvoor hij later veroordeeld kan worden.

Op 18 juli 2025 omstreeks 01u28 kwam een melding van het ziekenhuis V.(...) (Sint-Niklaas) binnen bij de politiediensten : er werd zonet een man binnengebracht met een schotwonde, hij werd er binnengebracht door drie andere mannen die het ziekenhuis onmiddellijk verlieten (één en andere valt te zien op de bewakingscamera's van het ziekenhuis). Zij kwamen naar het ziekenhuis met een voertuig BMW met Franse nummerplaat. De afgezette man betrof een Armenier zonder gekend adres in België en vertoonde een schotwonde. Een bericht om uit te kijken naar het voertuig werd uitgezet naar de ploegen op het terrein.

Om 02u37 kwam een melding binnen dat een fietser drie personen had aangetroffen op de openbare weg (kruispunt Grote Heimeleinckstraat – Entrepotstraat te Sint-Niklaas); de drie mannen werden in allerijl overgebracht naar het ziekenhuis. Het betrof :-

- L. A., Albanees *15/10/1995, ingeschreven te Laken – had een hoofdwonde maar mocht na enige tijd het ziekenhuis verlaten

- F.E., Albanees, *30/09/1988, geen gekend adres in België – had een schotwonde – lag in coma in het V(...) ziekenhuis en ontwaakte na enkele uren uit coma maar bleek ernstig gekwetst

- H. E., Albanees, *20/12/1990, geen gekend adres in België – had schotwonde – lag in coma in het UZA-ziekenhuis, kwam uit coma, maar verloor opnieuw het bewustzijn en bleek ernstig gekwetst – uit zijn lichaam werdne drie kogels verwijderd

- L. A. (enige van de drie die in staat was een verklaring af te leggen) verklaarde dat hij samen met de twee anderen op vermaak uitstap was en komende van Antwerpen naar Brussel, had de gps hen (plots' richting Sint-Niklaas geleid. L. A. kreeg een klop met de kolf van een geweer, zijn vrienden (eerder vermeld) waren uitgestapt en plots had hij één 'tsjing' gehoord, waarvan hij vermoedde dat schot betrof. De 'Arabieren' hadden hen afgeschoten, hun gsm's gestolen en waren nadien weggegaan. Zijn vrienden hadden geen wapen bij en hadden ook niet geschoten. Hij kon verder naar zijn zeggen geen verdere informatie geven.

Om 02u22 werd voormelde BMW aangetroffen in Antwerpen op de parking van hotel C(...), (...). Omstreeks 04u00 werden volgende personen die onder meer via onderzoek van de ANPR-camera's aan de BMW werden gelinkt gearresteerd, nadat drie van hen de vlucht hadden proberen te nemen: ---

- K. G., 19/10/1995, geen gekend adres in België – Armenier

- P. G., *10/10/1997, geen gekend adres in België – Armenier

- M. A. (...), *11/11/1997, geen gekend adres in België – Armenier

- V. V., *15/07/1990, geen gekend adres in België – Armenier

- H. M., *11/11/1994, geen gekend adres in België – Armenier

- M. A. (...) verklaarde onder meer :-----

Zijn vrienden voerden L. (de broer van een kompaan) naar het ziekenhuis. Hij was in het hotel. Hij wou gewoon zijn tijd met vrienden spenderen. Hij kwam op 15/07 naar België met vrienden met een zwarte BMW. Andere vrienden kwamen met een Kia en een Hyundai. Ze verbleven in een hotel in Antwerpen.

Het enige wat hij kan zeggen is dat er op een vriend is geschoten. Details kent hij niet.

Gisterenavond 17/07 had hij een afspraak met zijn vrienden. Hij weet niet waar dit was. Het adres stond op de gsm van een vriend. Enkele minuten later kwamen nog vrienden met de auto BMW en was er al een vriend gewond. A. zag bloed toen hij de achterdeur opende. Er werd snel naar het ziekenhuis gereden. A. en zijn vriend gingen terug naar het hotel. Een kompaan zat aan het stuur van de BMW. Een andere kompaan zat achteraan naast de gewonde vriend. Ook H.M. zat in de wagen.

Nadien werd er gebeld door een van de kompanen om te vragen of het paspoort van de gewonde in het hotel lag omdat het ziekenhuis die nodig had om hem verder te helpen. De personen die de gewonde vriend vervoerden keerden terug naar het hotel. Niemand wist wat er juist met hem gebeurd was.

A. heeft geen weet van wapens.

Meldt dat hij niks te zien heeft met de feiten en niet weet wat er gebeurd is.

Op de plaats van het aantreffen van de gewonden werden geen hulzen teruggevonden, niettegenstaande er zeker geschoten werd. De plaats delict diende zich duidelijk elders te bevinden en de verklaringen staan haaks op de concrete onderzoekselementen. In de directe omgeving werd een transpalette aangetroffen waarop bloed en zand te zien was, zodat verder onderzoek werd gevoerd naar de daadwerkelijke plaats delict. Op buurtcamerabeelden valt te zien dat aan de nabij liggende loods aan Entrepotstraat plot heel veel wagens toekomen, verschillende mensen de loods binnendringen en na enige tijd uit de loods weggrennen.

Bij doorzoeking van de loods werd onder meer 5 hulzen, 1 patroon, 2 munitieprojectielen, ettelijke bloedsporen, bebloede handdoeken, bebloede lakens en koevoet werden gevonden – onder meer in een

ruimte waar een tiental mensen schijnen te hebben verbleven – en deuren met veel geweld lijken geforceerd te zijn.

Uit de verwondingen van betrokkenen lijkt afgeleid te kunnen worden dat leden van beide ‘clans’ op mekaar hebben gevraagd.

De feiten waarvoor betrokkene in verdenking werd gesteld en waarvoor er ernstige aanwijzingen van schuld bestaan (zie het hierboven gesteld, de vaststellingen van de verbalisanten, camerabeelden en aangetroffen sporen) getuigen van een schijnbaar uiterst gevaarlijke geestesgesteldheid, een manifest gebrek aan respect voor de psychische en fysieke integriteit van de slachtoffers, evenals een totaal gebrek aan normbesef, waartegen de maatschappij dient te worden beschermd. Een dergelijke attitude schijnt daarenboven te wijzen op een blijkbaar gevaarlijke antisociale mentaliteit en een ontolereerbare impulsiviteit, waardoor de openbare veiligheid ernstig in het gedrang komt. Blijkbaar staat betrokkene ook niet in het minst stil bij de nefaste gevolgen van zijn schijnbaar crimineel handelen.

De pertinente gevaren van een dergelijke attitude kunnen thans slechts door de hechtenis worden ondervangen, temeer nu een gebeurlijke invrijheidstelling het voorhanden zijnde gevaar voor recidive uitsluit, daar betrokkene met een schijnbaar groot gemak handelde.

Een gebeurlijke invrijheidstelling is dan ook geenszins opportuun, nu dit het manifeste risico met zich meebrengt dat betrokkene zijn slachtoffer onder druk zou kunnen zetten en voorhanden bewijsmateriaal zou kunnen laten verdwijnen, waardoor het onderzoek ernstig zou worden geboycot.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Gelet op het voorgaande moet worden geconcludeerd dat de betrokkene niet bereid is zich te voegen naar de administratieve beslissingen die ten aanzien van hem zijn genomen, dat hij derhalve het risico loopt zich aan de bevoegde autoriteiten te onttrekken en dat een minder dwingende maatregel van vasthouding in dit geval ondoeltreffend wordt geacht. Bijgevolg moet hij worden vastgehouden door de Dienst Vreemdelingenzaken.

Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om hem aan boord te laten gaan van de eerst volgende vlucht met bestemming Frankrijk of Kosovo.

In uitvoering van de deze beslissingen, gelasten wij, C. W., attaché, de gemachtigde van de Minister voor Asiel en Migratie, de Directeur van de gevangenis te Nieuw Dendermonde om betrokkene vanaf 04.03.2026 te doen opsluiten, in de gevangenis te Nieuw Dendermonde.

(...)”

Op 4 maart 2026 wordt aan verzoeker ook een inreisverbod voor drie jaar opgelegd (bijlage 13sexies).

Op 4 maart 2026 ondertekent verzoeker een verklaring vrijwillig vertrek (“*Déclaration de départ : expression de la volonté de l’intéressé d’être éloigné*”): “*Je veux partir le plus vite en France*” (Ik wil zo snel mogelijk naar Frankrijk vertrekken, eigen vertaling) (e-administratief dossier, stuk nr. 14).

Op 6 maart 2026 wordt aan de gevangenisdirecteur van de gevangenis te Dendermonde, waar verzoeker verblijft, meegedeeld dat er op 9 maart 2026 een intakegesprek zal plaatsvinden door de migratieambtenaar.

Op 9 maart 2026 ondertekent verzoeker opnieuw een verklaring vrijwillig vertrek: “*Je veux rentrer le plus vite possible en France*” (ik wil zo snel mogelijk naar Frankrijk vertrekken, eigen vertaling) (e-administratief dossier, stuk nr. 22).

Op de vragenlijst die op 9 maart 2026 door verzoeker ingevuld wordt, vermeldt hij dat hij een verblijfskaart heeft voor Frankrijk, dat in België op vakantie was, dat hij geen duurzame relatie heeft in België, dat hij geen minderjarige kinderen heeft in België, dat hij geen familie heeft in België en dat hij niet aan het werk is, noch een opleiding heeft gevolgd in België. Hij geeft aan dat hij wenst terug te keren naar het land waar hij een verblijfsrecht geniet (e-administratief dossier, stuk nr. 23).

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Overeenkomstig artikel 39/57 § 1, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd de vordering tegen de verwijderingsmaatregel ingesteld binnen de tien dagen.

2.2. Ambtshalve werpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op dat hij niet bevoegd is om kennis te nemen van de onderhavige vordering in de mate dat zij gericht is tegen de beslissing tot vasthouding, die in de bestreden akte vervat ligt.

Artikel 71, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving genomen met toepassing van de artikelen (...) 7, (...) kan tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de Raadkamer van de Correctionele Rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen.”

Artikel 72, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt voorts expliciet dat het aan de raadkamer van de correctionele rechtbank toekomt te onderzoeken of de vrijheidsberovende maatregel in overeenstemming is met de wet.

De Raad dient derhalve vast te stellen dat hij, gelet op de door de wetgever voorziene beperking van zijn rechtsmacht - die op algemene wijze is geregeld in artikel 39/1 van de Vreemdelingenwet -, niet bevoegd is om van de vordering kennis te nemen in zoverre het de bedoeling zou zijn om ook de maatregel tot vrijheidsberoving aan te vechten (RvS 12 januari 2001, nr. 92.181; RvS 4 juni 2002, nr. 107.338; RvS 1 december 2006, nr. 165.469; RvS 1 december 2006, nr. 165.470).

Bijgevolg moet de vordering als onontvankelijk worden afgewezen in de mate dat zij gericht is tegen de in de bestreden beslissing opgenomen beslissing tot vasthouding.

3. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

Verder moet worden opgemerkt dat, overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestuurshandeling kan worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

3.1. Betreffende de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Verzoeker zet in dit verband het volgende uiteen:

“Verzoeker beschikt over een geldig verblijfsrecht in Frankrijk, een lidstaat van de Europese Unie. Dit verblijfsrecht verleent hem, overeenkomstig het Unierecht en het beginsel van vrij verkeer van personen, de mogelijkheid zich binnen de Europese ruimte te verplaatsen en te verblijven.

Daarnaast heeft verzoeker een daadwerkelijk en beschermd gezinsleven binnen de Europese Unie. Hij is immers de vader van minderjarige kinderen die de nationaliteit van een EU-lidstaat bezitten, terwijl zijn partner eveneens de Oostenrijkse nationaliteit heeft. Zowel zijn partner als de minderjarige kinderen zijn in Frankrijk gevestigd, waar verzoeker eveneens zijn rechtmatig verblijf heeft.

De uitvoering van de bestreden beslissing zou derhalve een ernstige en disproportionele inmenging vormen in het door artikel 8 EVRM beschermde gezinsleven van verzoeker. Bovendien zou de maatregel ook indruisen tegen het Unierechtelijke beginsel van vrij verkeer van personen, aangezien verzoeker een rechtmatig verblijfsankerpunt heeft in een andere lidstaat van de Europese Unie.

De bestreden beslissing houdt op geen enkele wijze rekening met deze elementen, noch met het bestaan van het gezinsleven van verzoeker binnen de Europese Unie.

Indien de bestreden beslissing zou worden uitgevoerd, zou verzoeker gescheiden worden van zijn partner en zijn minderjarige EU-kinderen, hetgeen een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel vormt.

Het nadeel dat verzoeker lijdt is derhalve concreet, persoonlijk en moeilijk herstelbaar, zodat aan de voorwaarde van het ernstig en moeilijk te herstellen nadeel in het kader van een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is voldaan.”

De Raad wijst erop dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing als gevolg heeft dat verzoeker het grondgebied van België moet verlaten, *“evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven”*. Gezien verzoeker beschikt over een geldig verblijfsdocument voor Frankrijk, kan hij zich daar naartoe begeven. Uit de verdere bewoordingen van de bestreden beslissing blijkt ook dat verzoeker teruggeleid wordt naar Frankrijk:

“Het administratief dossier bevat geen elementen waaruit zou blijken dat de betrokkene bij terugkeer naar Frankrijk of naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen onderworpen te worden aan een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Er zijn in het administratief dossier van betrokkene geen elementen of gegronde redenen aanwezig waaruit blijkt dat betrokkene niet in staat zou zijn om te reizen. Een schending van artikel 3 EVRM wordt dan ook niet aangenomen.” (eigen vetschrift).

Uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoeker twee maal een verklaring vrijwillig vertrek heeft ondertekend dat hij zo snel mogelijk terug wil keren naar Frankrijk. Uit zijn uiteenzetting aangaande het

moeilijk te herstellen ernstig nadeel blijkt dat verzoekers partner en minderjarige kinderen de Oostenrijkse nationaliteit hebben en in Frankrijk verblijven. Verzoeker herhaalt verschillende keren doorheen het verzoekschrift dat zijn gezinscel zich in Frankrijk bevindt.

Er dient bijgevolg te worden vastgesteld dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel voor verzoeker kan meebrengen. De terugleiding van verzoeker naar Frankrijk heeft als gevolg dat hij met zijn gezin herenigd zal worden, en niet dat hij ervan gescheiden zal worden, zoals hij beweert. Een schending van artikel 8 van het EVRM is bijgevolg niet aan de orde, integendeel.

Verzoeker toont voor het overige niet concreet aan welk ander moeilijk te herstellen ernstig nadeel de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing voor hem zou meebrengen. Door louter te verwijzen naar zijn recht van vrij verkeer binnen de Europese Unie, toont verzoeker niet op concrete wijze aan waaruit zijn moeilijk te herstellen ernstig nadeel bestaat.

Ten overvloede wijst de Raad erop dat de mondelinge uiteenzetting die ter terechtzitting gegeven wordt inzake het belang dat verzoeker heeft bij huidige vordering (dat *in casu* niet betwist wordt), geen betrekking heeft op het nadeel, elementen betreft die reeds gekend waren ten tijde van het opstellen van het verzoekschrift en niet te lezen staat in het verzoekschrift.

Bijgevolg is niet voldaan aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

3.2. De vaststelling dat er niet is voldaan aan één van de in artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet voorziene cumulatieve voorwaarden volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen. Er dient niet te worden ingegaan op de door verzoeker aangevoerde middelen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien maart tweeduizend zesentwintig door:

A. DE SMET, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERKIMPEN

A. DE SMET